

נאמר שבר רעבון בתייכם, אם זכו
בשר קדש, שאמר בו מبشرיך
אתזה אלוה, ואם לא שומרים
בקשר הזה אותן ברית, מתחפה
לهم לשכ"ר.

ובא וראה, כל שם שהוא ממשי
אותיות, כמו כי"ה יהו"ה צור
עלמים, פלו מכךמה, וממשש
אותיות תלויים מבינה, ומארעב
אותיות תלויים משכינה
המוחתונה, ומהמש תלויים
בחמש ספירות, ומהמש תלויים
מצדיק, ומהשבה ותשעה בו, מן
עשרה בשכינה המוחתונה, שהיא
עשיריה האיפה סלה, ובאה
מעשרים, ומשום שהיא כלולה
מעשר, נאמר בה אין שורה פחות
מעשרה.

ורק"א, הtag הזה הו"ה והחות
שלה ר', ותורי פרשו מה כורכים
את שמע עם ואהבת את, ולא היה
מפסיקים, משום שהאות י' היא
אבן מרגלית קדושה יקרה, הקלו
היא שפה, כלולה מתחמשה
תקונים, שהםacha"ע בומ"ף
וגומר, רוזו ה' עזירה, חמץ אבנים
של הקלו זו ה' העלונה, שהן
שמע ישראל יהו"ה אלהינו י'

יהו"ה, נעשו ה' אבניים אחת.
הבריבה של כלם ר', שהוא כולל
את ששה תבות היחיד, שהן שמע
ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה
אחד, ובחות פריכה ציריך
לטובי באת הקלו ולהאריך בו,
האבן הזו כלולה מתחמש נ"א
מעשר, עד שמעלה אותה עד אין
סוף, וסוד הקבר - למן יאריך

ימים על ממלכתו.
בשחאנן הזו רוצה לעשות דין
בעמלק, או באדרדים אחרים, וכן
ברשעים, נוטלת מגבורת,
ונכללים בה כל הספירות, וכלם

מכ יט) שבר רעבון בתייכם, אם זכו בשר קדש,
דאתמר ביה (איוב יט כ) ומברשי אהזה אלוה,
ואם לא נטרין בהאי בש"ר אותן בריית,
אתהפהך לוון בשכ"ר.

(ס"א מצאי) ותא חוי כל שמא דאייה מן תרין
אתוון גוון כי כי"ה יהו"ה צור
עלמים (ישעה כו ד) פלייא מן חכם, ומן תלת
אתוון תלין מן בינה, ומן ארבע תלין מן
שכינטא תפאה, ומן חמץ תלין בחמש
ספירים, ומן שית תלין מן צדיק, ומן שבע
ותשעה ביה, מן עשר בשכינטא תפאה, דאייה
עשיריה האיפה סלה, ובאה מעשרין, ובגין
daeiah כלילא מעשר, אתמר בה אין שכינה
שורה בפחות מעשרה (באו חסר).

ורק"א הא תפא אייה י', וחוטא דיליה ו',
והא אוקמו מה כורכין את שמע עם
ואהבת את ולא הו מפסיקין, בגין דאת י'
אייה אבנה מרגליתא קדישא יקרא, קירטה
אייה שפה, כלילא מתחמש תקונין דאיןון
אהה"ע בומ"ף וגומר, ורא ה' עזירה, חמץ
אבניין דקירטה דא ה' עלאה, דאיןון שמע
ישראל יהו"ה אלהינו י' יהו"ה, אתעבידו ה'
אבניין אחד.

בריבו דכו להו ר' דאייה כליל שית תיבין
דיחודא, דאיןון שמע ישראל יהו"ה
אלהיינו יהו"ה אחד (רכבים ו). ובזה הוא פריכו
ציריך לסתרא קירטה ולארקא בה, הא אבנה
כלילא מתחמש, (נ"א מעשר). עד דסליק לה עד
אין סוף, ורזא דמלחה לממן יאריך ימים על
מלכתו (שם יז כ).

בד הא אבנה בעאת למעבד דין בעמלק,
או בסטרין אחרני, וכן במלחין, נטלא
מגבורה, ואתכלילן בה כל ספיראן, ואתקרויאו בה כל גבירות, וכד